

Fellesforbundet

Styrke og troverdighet

Til Stortingets klima- og miljøkomité

Synspunkter fra Fellesforbundet på Meld. St. 13 (2014-2015) Ny utslippsforpliktelse for 2030 – en felles løsning med EU

Fellesforbundet støtter hovedgrepet til regjeringen i Meld St 13 2014-2015 om å inngå en avtale med EU om å en felles oppfyllelse av reduksjonsmålene i fellesskap, basert på EUs klimarammeverk. Fellesforbundet organiserer arbeidstakere fra fastlandsindustrien, byggenæringen, leverandørindustrien og skogbaserte næringer. Hvordan vi går fram for å nå to-gradersmålet er viktig for våre medlemmers arbeidsplasser. Når vi allerede er knyttet til EUs klimakvotesystem gir dette en bedre helhet, og legger til rette for en klimaeffektiv, pragmatisk politikk som både gir reelle utslippskutt i hele Europa, og fortsatt gode muligheter for vår tilpasning til lavutslippssamfunnet.

Vi er også fornøyd med hvordan regjeringen ønsker at skogen skal inngå i klimaregnskapet. Det var en frykt for en ordning som ville stimulere til redusere avvirking og la skogen bare stå og samle CO₂. Dårlig skogforvaltning er ikke god klimapolitikk. Det er derimot både god klima- og næringspolitikk å ha et aktivt skogbruk og utnytte skogens ressurser både som CO₂-lager, byggemateriale, energi og som kjemisk råvare.

Globalt gjør Norge en stor innsats gjennom vår skogsatsing, det Grønne klimafondet og ved kjøp av klimavoter i FNs CDM-system. Det må vi fortsette med. Et utvidet samarbeid med EU må ikke gå på bekostning av vår globale innsats.

Fellesforbundet er opptatt av at omstillingen til lavutslippssamfunnet skjer på en måte som er til beste for norske arbeidstakere. Norges klimastrategi må ta utgangspunkt i å styrke verdiskapingen og vri den i en klimariktig retning, gjennom innovasjon og utvikling i eksisterende bedrifter. Vi har ren energi, gode forutsetninger for å videreutvikle teknologier og prosjekter for fangst og lagring av CO₂ (CCS) og er langt framme i sektorer som maritim, marin og offshore, skogbaserte næringer og prosessindustri.. Her har vi fortrinn som vi må satse videre på. Framtidens miljøvennlige industri oppstår ikke av seg selv, men vil stå på skuldrene av dagens industri.

Det viktigste fortrinn vi har i Norge er all den kompetansen som sitter i norske arbeidstakers hoder og hender. Innovasjonsevnen, omstillingsviljen og samarbeidsforholdene i norsk arbeidsliv er unik. Det vi kaller "Den norske modellen" kan hjelpe oss også i overgangen til lavutslippssamfunnet.

Samtidig som politikken skal styre næringslivet i mest mulig miljøriktig retning må den ikke dytte så hardt at produksjonen flyttes utenlands. Kvotepiktig sektor omfatter virksomheter i

kraftproduksjon og industri. Her er alle regler bestemt på europeisk nivå gjennom EUs kvotedirektiv slik at bedrifter i EU er underlagt samme regelverk. Det er viktig at Norge fortsetter en aktiv klimapolitikk også innenfor denne sektoren, basert på tiltak som støtter langsiktig teknologiutvikling og gunstige ordninger for klimavennlige investeringer. Alle muligheter som finnes til å støtte innovasjon og utvikling må benyttes, som Miljøteknologiordningen og Enova.

CO2-kompensasjonsordningen må hegnes om. Den gir industrien forutsigbarhet når de skal ta sine langsiktige investeringsbeslutninger. Som denne komitéen påpekte i forbindelse med klimaforliket i 2012: Vi må vi unngå bruk av doble virkemidler i fastlandsindustrien, som når kvotepliktig sektor også må betale andre klimabegrunnede særavgifter. En opprydning i CO2-avgiftene vil gi grunnlag for økte investeringer i treforedling, kjemisk industri og raffineringene.

Transportsektoren er en stor del av ikke-kvotepliktig sektor. Tiltakene her må videreføres, med kollektivsatsinger og fornying av bilparken, med vridning til null- og lavutslippsbiler. Tilrettelegging for bygging av miljøvennlige skip gjennom bl.a. å stille krav i anbudsordninger og tilby helhetlige finansieringsløsninger vil kunne gi effektive nasjonale kutt.

På kort sikt klarer vi ikke å nå kuttmålene i ikke-kvotepliktig sektor. Norge må ha en pragmatisk tilnærming til kjøp av kvoter og gjennomføring av klimatiltak i andre EU-land for å redusere utslippene også utenfor kvotepliktig sektor. Vi må utnytte den fleksibiliteten som EUs klimarammeverk gir rom for og de muligheten som ligger i å bidra til kostnadseffektive løsninger også utenfor Norge. I den sammenheng må det vurderes om mulighetene for å gjennomføre tiltak i andre land kan gjøres på områder der norsk næringsliv kan levere produkter og kompetanse. På den måten vil tiltak i utlandet bli en vinn-vinn-situasjon for både miljøet og norsk næringsliv.